

N:o 3.
1898.

Prenumerationspris:
helt år . . . . . kr. 2,00
trefjärdedels år . . . . . > 1,60
halft år . . . . . > 1,10
kvartal . . . . . > 0,60
befordringsavgiften ej
inberäknad.

Utgifvare:
Gösta Settergren.

Redaktion:
E. Bergvall, E. Krantz,
E. H. Malmberg.

Annonspris:
10 öre pr □-cm.

Utgifningstid:
Den 10 och 25 i hvarje
månad.

25 Februari
Första Årgången.

NATT.

Motiv från Långträsk.

Till sjös!

För »SPORT».

Nu kommer det sunnan i hvin och sus
Från haf in i djupa viken,
Den väcker ett glitter af soligt brus
Öfver hafsjungfruns blåa riken.

Nu lägga vi ut. Öfver fradgad sjö
Så fräsande lustigt går färden.
Nu sätta vi kurs på drömmarnes ö,
Öfver bord med flärden och världen!

Se måsarnes vingar blixtra i sol
Mot strandhagens dunkla gröna.
Åh, akta, Ni blöter Er klädningskjol,
Om Ni sitter i lä min sköna!

»Ä' vi klara att vända! Se upp, lägg å!
Nu gå vi galant på den andra bogen
»All right», mina damer, just så skall det gå,
Om Ni inte vill segla i skogen.»

Det är lustigt ändå, när sjöarne gå
Att fräsande fria fara,
Att känna hur lifsvart pulsarne slå
Och hur tankarne sköljas klara.

Då blåser allt småsinne bort sin kos,
Och lifvet får annan dager.
Då blommar i hjärtat lyckans ros
En stund så skinande fager.

Waldemar Wik.

Fornnordiska idrottsöfningar och kämpalekar.

För Sport af —h.

Forts. fr. föreg. nummer.

Simningen omtalas ofta som en idrott, hvare nordmännen täflade med hvarandra. Ynglingarne begåfvo sig parvis ut på djupet, där de tumlade om som delfiner. De voro mästare i längdsimning och längddykning och visade ofta prof på stor skicklighet i klädsimning. Vågsamma täflingslekar höllos i vattnet. Till åskådande af dem kallades ortens befolkning med hornlåt samman och beklädde stränderna, från hvilka kämparne kastade sig i vågorna. Det hände stundom, att konungens egen dotter fick åskåda täflingarne och öfverräcka en präktig hjälm eller gyllene armring till segraren.

I förmågan att balansera nämnes Olaf Tryggvesson såsom den främste. Han sprang icke blott på kanten af det rodde skeppet utan äfven utanför relingen på de stora årorna, under det skeppet roddes med full fart, och lekte därunder svärdsleken eller, som den ock kallades, handsaxaleken: han lekte på sådant sätt med tre mindre svärd, att ett af dem alltid sväfvade öfver hans hufvud, under det han af de andra hade ett i hvardera handen. Det nedfallande svärdet greps alltid i handfästet.

I skridskoåkning nämnas särskildt lapparne såsom skickliga. På skridskorna, som voro af järn eller ben, rörde de sig med en snabbhet, som knappt kunde öfverträffas. Ofta anställdes täflingar, hvarvid den främste fick emottaga något vackert minnespris.

Invid konungars och furstars boningar uppgjorde man, då stark köld rådde, eldar, kring hvilka den s. k. elddansen plägade försiggå. Brottning egde därvid rum mellan dem, som dansade och sprungo kring eldarne, hvarvid hvar och en sökte tvinga de andra deltagarne fram till elden, men aktade sig väl att själf komma nära lågorna. Den, som vidrörde elden, blef föremål för allas skämt och fick i sittande ställning tömma en med öl till bredden fylld bägare för att vinna större kraft och smidighet.

Hoppning öfvade man, helst iklädd rustning, på många sätt: både fram- och baklänges, i höjden,

ned för betydliga afsatser, öfver grafvar och åsar; också vittna sagorna ofta om, att djärfva och vågsamma språng haft afgörande betydelse i för-tviflade handgemäng och strider.

Karaktären af nordmännens idrottsöfningar var kamp och täflan, och det lände hvar och en till stor heder och ära att hinna någon betydande grad af skicklighet, kraft och dristighet. Nordmännens idrottsöfningar och kämpalekar voro ofta af farlig och vågsam beskaffenhet, men förmågan att beherska faran var just ett af de mål, man genom utöfvandet af idrotter ville vinna. Frukterna af kraftig uppfostran och täflan i krigiska bedrifter yppade sig fort nog ej endast i kroppslig härdning, utan äfven i andlig.

Tanken, viljan och musklerna togos i högsta grad i anspråk under dessa härdande öfningar. Resultatet af idrottslekarne blef därför förhöjd tankeverksamhet, skärpt vilja, ökad mod samt allsidig, harmonisk kroppsutbildning.

Två månaders vistelse i Lappland

sommaren 1895.

För »Sport» af *Gunnar Sandberg*.

Pingstaftonen den 1 Juni lämnade jag Upsala för att på egen hand göra insamlingar af fåglar och andra djur i lappländska kärr och myrar.

Resans mål var Gellivare. Där ville jag under vistelsen ha mina bopålar nedslagna, och dess lappmarker genomströfvade jag först och mest. Tänker man, att där göra några värdefulla samlingar, får man ej länge vistas å samma lokal, utan måste vidsträckta vandringar företagas, och det var under dessa, som jag kom att delvis genomströfva Jockmokks och Wittangi lappmarker.

I beskrifningar tror man sig finna Lappland som ett land med ett rikt djurlif, hvilket det ock i vissa delar är. Men det är ej där som här kring Upsala, med hvars lokalförhållande man är mera bekant, samt där fåglarnes olika häckplatser och

sättet hur man bör söka dem kännas. I Lappland däremot finner man sig mera som en främling, ty än går färden öfver ett fjäll, än genom en dyster skog, där flera generationer af skogarnes majestäter ligga fällda utmed marken, af hvilka en del äro täckta med mossa, så att de ej synas, förrän man trampar på dem och då fötterna försvinna genom de murkna stammarne, eller ock ser man framför sig milsvida myrar, bestående mestadels af gungfly. Vid flera tillfällen fann jag ock samma fågelart häckande på helt olika ställen; än vid kanten af en myr än å något torrt brände på slutningen af ett fjäll. — Där kräfvades för en samlare både kraft och energi för att kunna genomgå dessa marker.

Där kunde man ej med små korta utflykter vinna hvad man sökte, utan måste utsträcka färderna vida omkring. Man fick rätt ofta göra marscher på 4 å 7, ja ända till 10 mils omkrets. Det är nu från dessa mina färder, jag efter anteckningar i min dagbok vill för »Sports» ärade läsare söka skildra fågel- och djurlifvet efter de iakttagelser och rön jag gjort under vistelsen i de lappländska trakterna.

Det vore kanske icke ur vägen att innan jag börjar min beskrifning söka redogöra något för min utrustning för resan.

Först måste för resan nödiga skjutvapen anskaffas, en 16 kaliber central med ammunition till cirka tusen skott, jämte en kappbösssa med ett femtiotal patroner samt andra instrument o. d. såsom den för fågel och djurskinn nyttiga prepareringsvätskan, hamp- och lin-blånor, potatismjöl för torkning af fåglar och vid kroppars uttagning, järntråd, nålar, knif och den ovärderliga pinzetten, fjärlil- och vatten-håf samt spritburkar till förvaring af skalbaggar och andra smärre djur. Under färden upp, gjordes tillökning af en 25 fannars lina för undersökning af myrarnes samt af en påse med pulvriserad alun, som på vandringarne kom mig väl till pass.

I klädesväg hade jag ej mera, än hvad som är tillräckligt för ett par ombyten. Af skodon medförde jag endast ett par höga kängskor, af

hvilka jag dock ej hade mycken nytta. Lapp-pjäxorerna äro näml. mer ändamålsenliga, hvarför jag ock i Långträsk köpte mig ett par samt ett dito höga finnskor i och för vadandet öfver elfvar och vattendrag. (Dessa klädespersedlar får man där mycket billigt hos Gustaf Hægermark, en för detta Upsalabo, »Noijhandlarn» som lapparne kalla honom.)¹

Detta torde så vara nog om utrustningen och öfvergår jag härmed till beskrifning af resan. Pingstaffonen på kvällen framkom jag till Ånge, där det på gästgifvaregården erbjödes godt och billigt logi. Som jag bestämt mig för att taga vägen ned öfver Sundsvall, och gästa en bror, afgick jag med tåget på morgonen och ankom efter tre timmars färd till Sundsvall. Då min bror var på fisktur under pingstdagarna, bestämde jag mig för att kvarstanna och invänta honom, och använde jag tiden till utflykter med fjärilshåfven, men tycktes mig trakten i detta afseende vara ganska fattig. Detta berodde dock på den ogynnsamma väderleken.

Tisdagen den 4 fortsattes ändtligen resan och jag for så på middagen med ångaren Nyland till Hernösand, dit jag på aftonen framkom.

Hafvet låg så godt som alldeles spegelblankt. Några flockar sillgrisslor samt en och annan lom lättade rätt ofta för ångbåten, men som vindstilla var rådande hade de rätt svårt att »lyfta».

Häriifrån bar färden till Sollefteå, och tack vare konkurrensen emellan båtar och järnvägar, får man fara den långa vägen från Hernösand

¹) Som det kanske vore af intresse att höra den utrustning Carl v. Linné använde vid sin lapplandsresa år 1732 vill jag här nämna följande därom, ordagrant taget ur professor Fries' bidrag till en lefnadsteckning öfver Carl von Linné.

»Klädren voro en liten räck af västgötatyg, utan fäller med små uppslag och krage af sjag. Byxor helt nätte af skin, piskperuque. Carpuss af bastgrönt; stöflekänger på fötterna. En liten väska af läder, med ygglor på ena sidan att binda henne fast och hänga henne på sig; uti denna lades en shjorta, två par halfarmar, två nattkappor, bläckhorn, pennhus, microscop, florhufva att fria sig från mygg. Detta protokoll. En hop inhäftat papper att lägga örter uti, bägge i folio. En kam, min Ornithologie. Flora Uplandica och Characteras genericee. Härsvängaren satt vid sidan och en liten handbössa emellan låret och sadeln. En ättkantig kapp, på hvilken mensurén utsattes, en plånbok i fickan med pass från lanceliet i Upsala och Societetens recommendation.»

till Sollefteå för endast 2 kr. 40 öre. Efter en cirka fyra timmars järnvägsfärd, som på ett ställe gick genom en längre tunnel, anlände vi kl. 12,15 till nyssnämnda ort. Här stannade jag tills dagen därpå, gjorde så några vandringar på andra sidan af Ångermanälven, hvarvid jag öfvergick den långa bro, som sträcker sig öfver densamma och vid hvars brokistor lågo massvis med timmer, som stannat och bundit hvarandra. Den utsigt, som här utbredde sig med den lilla ångslupen, som kryssade emellan nedflytande timmerstockar, var i sanning ett motiv värdt en artists pensel. Min färd bar emellertid mot en ännu mer storslagen natur, jag fick således ej nöja mig med att stanna vid Sollefteås vackra läge och härliga utsikter.

Den 6 gick färden till Långsele, och ännu en gång fick jag njuta af ett storslaget skådespel från nyss nämnda stad. Järnvägen slingrade sig utmed älven fram till Långsele, där jag sammanträffade med det södra tåget, som samma dag förde mig till Vännäs, invid hvilken station jag fann några insekter. Morgonen därpå, gick färden till Långträsk, där den dagens resa afbröts. Här sammanträffade jag med John Murén från Upsala, hvilken härefter blef min ströfvarebroder under den första månadens färder.

Innan vi lämnade Långträsk, gjorde vi vandringar kring myrarna, där en massa fåglar syntes, såsom skrakar, knipor, lommar m. fl. Jag sköt en rödvingetrast (*Turdus iliacus*) och M. saluterade en storlom (*Colymbus arcticus*), hvilken sökte passera. På hemvägen mötte vi en stor rentjur, som helt makligt drog oss förbi. Detta var för mig en ovanlig syn, men som däruppe dagligen förekommer. Ju längre man färdas på den norra järnvägen dess mer får man tillfälle att observera enstaka renar, som i vild fart söka undkomma det framrusande tåget, och rätt ofta händer det att därvid några stupa och bli då af tåget formligen sönderslitna.

Före afresan från detta ställe konserverades en stenfalk (*Falco lithofalco*), som M. skjutit, på samma gång han tagit en kull ägg af denna fågel.

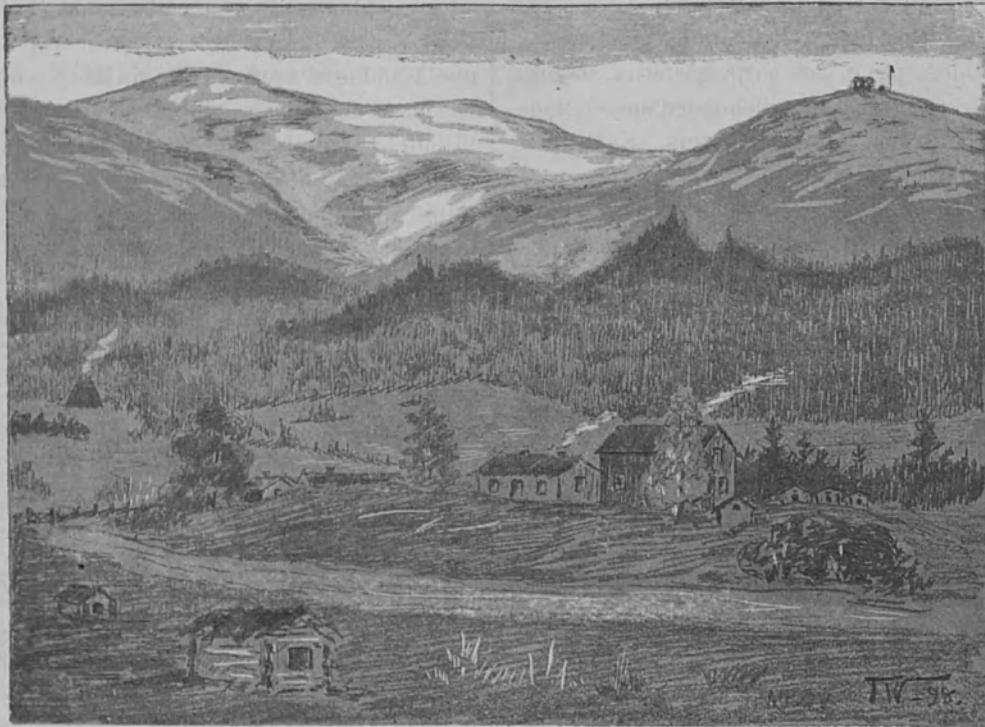
Nu bar det mot norr; vid Murjekks station skref jag ett brevkort till nybyggaren Erik Holmbom i Qvikkjokk (en af Sv. Turistföreningen mycket anlitaad vägvisare), skref emot väggen af stationshuset och var så upptagen däraf, att jag ej observerade att tåget var klart för afgang.

»Han ska' me' den där å'», hörde jag konduktören svara på stationsinspektorens: »Är det klart?»

»Jag kan fortsätta brevet vid nästa station,» svarade jag.

slå oss ned. Det gick emellertid ej så lätt, ty efter ett fåfängt försök att där få hyra in oss (en mängd »rallare» hade nämligen under banans byggande bedragit dem på åtskilligt), måste vi styra kosan till annat håll, men hade ej bättre tur.

Från en person i Upsala hade jag en skriftlig rekommendation till pastor Bergqvist i Gellivare. Till sist uppsökte vi honom, och han lofvade att om möjligt anskaffa rum åt oss. Nu måste vi t. v. taga in på hotellet och blefvo där anvisade

PETTERSBERG MED DUNDRET I BAKGRUNDEN.

Efter en skiss af Gunnar Sandberg.

»Brådskar ej», sade stationsinspektoren gemytligt, och jag fick sålunda tillfälle afsluta brevkortet.

»Du borde in i tidningen såsom tåghinder», yttrade vännen Murén.

En förträfflig inrättning de där norrländska järnvägarne!

Vid niotiden på aftonen fingo vi sikte på Gellivaredundret, som med sina snöfläckar prunkade i aftonsolens glans; framkomna togo vi vårt hemvist i skärskådande, och kom nu min blick att riktas mot den lilla stugan på Pettersbergsbacken, som för oss såg inbjudande och pittoresk ut, hvadan våra förhoppningar voro, att där få

ett litet rum tvenne tr. upp med utsikt öfver Dundret.

Den 9 på morgonen gingo vi ut för att orientera oss, och se hvad som fanns i fågelväg. Invid järnvägsstationen spred sig drillarne från en liten sångare oss till mötes. Som sången tycktes mig obekant, smög jag mig, ledd af tonerna, ned till stranden af Vasarajärvi, där jag fann den lilla sångaren på öfversta kvistarne af ett videsnår, som han valt för att därifrån hälsa morgonen med sina smäktande toner. Det var den nordiska näktergalen, Blåhakesångaren (*Lueiola succica*), den första lefvande jag sett.

Forts.

Hvarje af ett sundt idrotts- och friluftslif intresserad man eller kvinna, hvarje frisk yngling bör prenumerera på »Sport».

Prenumeratión sker lämpligast på posten.

Från Sportvärlden.

»I. F. K:s» **Centralförenings årsfest.** »I. F. K:s» Centralförenings årsfest gick lördagen den 12 februari 1898 af stapeln å Restaurant Pelikan i Stockholm.

Vid $\frac{1}{2}$ 7-tiden på e. m. börja gästerna anlända. Bland dessa märkas föreningens hedersledamöter, kommandörkapten Smith och löjtnant Åsbrink, »Kamratens» redaktör, herr Johan Nordling m. fl.

Sedan de flesta gästerna anländt, begifver man sig ut i stora salen, på hvars ena kortvägg en prydlig dekoration, bestående af en »I. F. K.»-sköld i blått och hvitt omgifven af svenska och »I. F. K.»-flaggor, är anbragt.

Då alla tagit plats, framträder ordföranden, herr Per Ehnemark, och hälsar gästerna välkomna. Där-efter föredragas års- och revisionsberättelserna, hvilka utvisa, att föreningen under det gångna året på ett glädjande sätt gått framåt.

Kommer så prisutdelningen för det gångna året, hvilken förrättas af kommandörkapten Smith.

Dagens hjälte är herr Erik Verner, som bl. a. hemför årets terränglöpningspokal samt 1:sta points-medalj. Andre man är herr Louis Zettersten och tredje herr Sigfrid Hagelthorn.

Därefter riktar prisutdelaren några hjärtliga ord till de församlade och slutar med att utbringa ett »leffe» för pristagarna och föreningen.

Nu vidtager dansen, hvilken med lif och lust fortgår till inemot kl. $\frac{1}{2}$ 11, då supén serveras.

Vid densamma uppläsa hälsningstelegram, och redaktör Nordling talar för »I. F. K.» på vers.

Efter supén fortsättes dansen, där i synnerhet kottiljongen, marskalkarne till ära, är utmärkt lyckad, ända till kl. 2, då dansen afläses.

En mängd »leffen» höjas, och så är äfven denna fest ett af de många glada minnen, som äro fästade vid »I. F. K.»

»I. F. K:s» **årsfest i Uleåborg.** Uleåborgs krets hade beslutat att fira årsdagen af »I. F. K:s» stiftelse med en liten fest, men af förekommande skäl måste den uppskjutas till den 4 februari kl. 6 e. m. Festen skulle gå af stapeln i svenska lyceets nya gymnastik-

sal. Salen var för tillfället smakfullt dekorerad med flaggor, granar m. m. Längst fram syntes »I. F. K:s» sköld omgifven af en svensk och en finsk fana. »I. F. K:s» egen fana hafva vi ännu ej varit i tillfälle att skaffa. — Såsom hedersgäster voro kretsens hedersledamot, titulärrådet A. Blankett, svenska lyceets rektor G. Törngren samt hofrådet G. Englund, en varm vän af idrott, närvarande. Festen öppnades af kretsens ordförande, I. Bucht, genom ett hälsningstal, i hvilket ordföranden i korthet också redogjorde för kretsens verksamhet hittills samt påminde om de band, som förenade Finland med brödralandet Sverige. Där-efter deklamerade herr Erlin med mycken känsla »Ynglingens drömmar» af Zach. Topelius. Följde så uppläsandet af kretsens för tillfället redigerade tidning. Emedan denna var den första tidning, som vi varit i tillfälle att utgifva, är det naturligt, att den ej kunde uppfylla de anspråk, som man kan ställa på en fest-tidning. Men viljan var god, om ock krafterna ännu fattades, och med hopp om öfverseende vågade redaktionen framlägga sitt arbete.

Efter en kortare paus uppträdde vår gymnastik-förening. Dess medlemmar, föreningens bästa gymnastiska förmågor, voro alla klädda i »I. F. K:s» täflingsuniform. Uppvisningen var synnerligen lyckad, och föreningen är naturligtvis ledaren herr Ossian Mieklin och vice ledaren herr I. Bucht tack skyldig för det utomordentliga nöje de därigenom beredt för-eningen. Därpå följde ett föredrag om skidsporten af herr Thure Franzell. Herr Franzell deklamerade omedelbart därpå ett skämtstycke af Elias Sehlstedt, under kamraternas stora munterhet. Så följde en kort paus.

Följande nummer på programmet upptogs af ett föredrag om idrottens mål och betydelse af herr Erlin. Föredraget var innehållsrikt och bevisade det sanna och verkliga intresse, som herr Erlin själf hyser för idrotten. Härpå följde prisutdelningen. Emedan kretsens hedersledamot, titulärrådet Blankett, varit tvungen att aflägsna sig litet tidigare, förrättades denna af kretsens sekreterare, herr Henry Holm. Prisen utgjordes af »I. F. K:s» silfver- och bronsmedaljer samt diplom. Efter prisutdelningen utbringade ordföranden I. Bucht ett leffe för »I. F. K.» och våra svenska kamrater. — Till sist följde dans.

Då vi sent på aftonen skildes åt, var det med tillfredsställelse, som vi tryckte hvarandras händer. Festen hade varit lyckad, vårt arbete hade krönts med framgång och — följande dagen hade vi ledighet från skolan. I vårt land skulle då nämligen firas vår nationalskald Johan Ludvig Runebergs födelsedag.

B. H.

Upsala Idrotts-Klubb hade söndagen den 20 febr. anordnat soiré å Smålands nation härstädes.

Soirén öppnades med en liflig och anslående marsch, »Lefve Idrotten», U. I. K. tillagnad. Programmet upptog dessutom ett skämt och ett lustspel, pianomusik samt »trolleri», alltsammans utförd af amatörer. Efter spexet följde bal.

En dansk kollega, med namnet »Dansk Idrotts-tidende», har sändt oss sina första nummer för 1898. Det är ett innehållsrikt och omväxlande organ för idrott.

Världsmästerskapstävlingarne i konstakning på skridskor ägde den 12 febr. rum i National Skating palace i London. Herr Henning Grenander segrade därvid med 237 $\frac{1}{6}$ points, under det att herr Hüpel från Wien blef andre man med 229 points.

Mästerskapstävlingen i skridskolöpning för Europa tog lördagen den 19 sin början i Helsingfors. Tiderna blefvo följande:

500 meters bana.	
G. Estlander, Helsingfors skridskoklubb, ...	49 $\frac{1}{5}$ sek.
Alfr. Næss, Kristiania idrottsförening, ...	49 $\frac{2}{5}$ »
A. Helenius, Wiborg, ...	51 $\frac{2}{5}$ »
5000 meters bana.	
G. Estlander, Helsingfors skridskoklubb, 9 m. 28 $\frac{1}{5}$ sek.	
A. Backman, Finland, ...	9 m. 36 »
Nic. Krjukoff, St Petersburg Eislauf-Verein, 9 m. 39 »	
Alfr. Næss, Kristiania idrottsförening, 9 m. 41 $\frac{1}{5}$ »	

Tävlingarne försvårades af den ogynnsamma väderleken.

Sparkstöttingstäflan. Allmänna idrottsklubben hade d. 13 d:s anordnat sin första tävling för året, juniors-tävling å sparkstötting på 5,000 meters bana. Starten skedde vid Göta lifgardes kasern och målet var Novilla.

Första priset, bronsmedalj, eröfrades af hr Gust. Hjelm för en tid af 28 min. 54 $\frac{9}{10}$ sek. Tävlingen försvårades betydligt till följd af det dåliga väglaget.

Altappens Idrottsförening hade söndagen den 6 febr. skidtävling å 30 kilometer. Pristagarne blefvo N. A. Andersson, 2:28:38, Nils Lindgren 2:31:45, K. A. Johansson 2:34:00.

Stockholms idrottsförening hade måndagen d. 21 febr. anordnat skidtävling å 5000 m. för föreningens juniorer, hvarvid 1:sta pris, bronsmedalj, eröfrades af hr I. Andersson, tid 31 m. 59 $\frac{3}{5}$ sek., och 2:dra pris af hr O. Lindqvist, 33 m. 12 sek.

Helsingarnes skidtävling. Den länge efterlängtade vintern med snö och köld tycktes äntligen hafva kommit på allvar under de båda första veckorna

i februari, och allt såg så lofvande ut till Söderhamns Idrottsförenings¹ skidtävlingar, hvilka skulle gå af stapeln den 13 februari. Till dessa tävlingar hade inbjudits bl. a. Bollnäs' skidklubb, hvarifrån äfven ett 10-tal representanter anlände till Söderhamn på aftontåget dagen före tävlingarna.

På tävlingsdagen vaknade man emellertid med de tre gyllene skidtävlingsreglerna utom husknutarne: tö — blåst — regn. — Usch! Kl. 7 f. m. samlades skidlöparne vid startplatsen, och kl. $\frac{1}{2}$ 8 startade 10 af 12 anmälda till 21 kilometers-loppet med 1 minuts mellantid mellan hvarje.

Under det man väntade på 2-mils-löparne, höllos tävlingar å 5 och 3 km., och bästa tiderna därvid togos af:

5 km. (11 deltagare):

1. Johan Andersson (S. I. F.) ..... 37 min. 23 sek.
2. Erik Mellqvist (Bollnäs' skidklubb) 37 » 56 »

3 km. (22 deltagare):

1. Jonath. Andersson (Bolln. skidkl.) 21 min. 53 sek.
2. Petrus Stering (S. I. F.) ..... 23 » 06 »

Under tiden dessa tävlingar höllos, kämpade deltagarne i 21 kilometers-tävlingen mot två rasande element: luft och vatten. Nära hälften af banan sträckte sig öfver sjö, där isen var betäckt med minst 1 tum tjock snösörja, och skidorna vid hvarje steg lät höra ett allt annat än uppmuntrande: klipp, klapp. Hård sydvästlig vind hindrade loppet på återvägen. Efter lång väntan af folkmassan, som samlats vid målet, syntes äntligen kl. 10 en af täflandena komma löpande mot målet, och före kl. $\frac{1}{2}$ 11 hade alla täflande, som gått banan ut, inkommit, visserligen trötta efter den starka ansträngningen, men, enligt läkares utsago, vid god kondition.

Protokollet visade följande tider:

1. A. Hedberg (Bollnäs' skidklubb) 2 t. 32 min. 14 sek.
2. F. Eklund d:o . 2 » 33 » 54 »
3. P. Andersson d:o 2 » 35 » 05 »
4. G. Sköld (S. I. F.) ..... 2 » 39 » 15 »
5. K. Sedvall d:o ..... 2 » 40 » 50 »

Att så pass goda tider kunde åstadkommas under de rådande ogynnsammaste omständigheter, visar, att ännu finnas i Helsingland härdade skidlöpare, som ej gifva vika för strapatser i skog och mark.

Pavva-Lasse.

Upsalakretsen af I. F. K. hade söndagen den 13 febr. skidlöpning på 2 km. för underafdelningen och på 5 km. Löpingarne försvårades betydligt af tö och regn. Tiderna blefvo:

¹ F. d. »I. F. K. III».

på 2 km.
S. Kallerman ..... 12 m. 12 sek.
G. Hollström ..... 13 m. 52 »

på 5 km.
H. Malmberg ..... 25 m. 19 sek.
E. Krantz ..... 31 m. 55 »
H. Fryklöf ..... 34 m. 31 »

Söndagen den 20 hölls skridskolöpning å 500 m. för underafdelningen samt backtäfling för båda afdelningarne med följande resultat:

Skridskolöpning: I. Holmgren 1:sta pris, P. Bärnin 2:dra och H. Ekelund 3:dje.

Backlöpning: 1/2 m. stup. S. Kallerman 1:sta pris, G. Hollström 2:dra.

1 m. stup. E. Krantz 1:sta pris, T. Lycknell 2:dra, H. Fryklöf 3:dje.

Herrar affärsmän

torde observera fördelen af att annonsera i »Sport».

Ingår annonsen oförändrad 5 ggr lämnas 25 % rabatt, minst 6 ggr 30 % och minst 12 ggr 40 %.

Telefoner:

Riks- o. Allmänna.

Skidor

Pjexor

Skidstafvar

Carl Liljefors
Krut- och Vintersporthandel
Upsala.

Bernhard Öberg & Co

Velocipedaffär

öppnas omkring den 15 April

14 Svartbäcksgatan 14

UPSALA

Rikt och stort lager af:

Svenska och Amerikanska
Velocipeder,

Däribland särskildt framhållas:

Crescent, Rambler, Fram och Nordstjernen.

Stort lager af tillbehör och Sportdräfter.

De välkända Velocipederna

Mercury

och

Humber

äro oöfverträffade i elegans
och solidité.

Ständigt lager af olika modeller
till marknadens lägsta priser.

J. A. AHLQVIST

Upsala

Velocipedaffär o. Reparationsverkstad.

OBS! Mercury-cyclarna hafva
eröfradt 32 1:sta pris på konti-
nentens kapplöpningsbanor
säsongen 1897.